

משפט כוכבי הקולנוע האמריקאים נגד ירחון הרפיש „קונפידנשל“ מסביר לדאשונה עתון פורנוגרפי מחריד

על אליליהם, ממש כאילו בכך נקבע גורלם. כניסתה להריון של כוכבת פלוניא, או גירושיו של כוכב אלמוני, מהיום מאורע חגיגי. הדברים שאמר במאי מדרגה שלישית לכוכבות מדרגה חמישית כמוהם כפסוקי קודש עבור עובדי אלילי מסך הכסף. הוליבוד מעולם לא חסכה מנתיניה ברחבי העולם את תענוגם זה. בשיטתיות יסודית טופחה במשך שנים מלאכת הרכילות הקולנועית. כי היה זה כלל יסודי בדרכו של כוכב לשמייקה ולנוע הזוהרים — ככל שידברו עליו יותר, על חייו הפרטיים ועל שגעונותיו, כך תגדלנה הכנסותיו.

לא היה כל צורך לבדות סיפורי רכילות; המציאות היתה הרבה יותר סנסציונית ומושכת. כי בשנים האחרונות הפכה הוליבוד לקן שחיתות ופריקת-מוסר, שגיבוריה התחרו זה בזה בחולניותם ובניחונם המוסרי.

על התועבה והוהמה ההוליבודית מצאו את קיומם כמה עשרות כתבי-עת, שהכלו אך ורק סיפורי רכילות אודות אלילי הבד. כשישד רוברט הריסון את ירחונו קונפידנשל, היה זה ירחון זעום-תפוצה ככל האחרים. הסיפורים שהתפרסמו בו היו ברובם סיפורים שבאו מפי מודיעי-עתונות בבתי-מלון, מפירוטומי המשטרה, ומחומר שסופק על-ידי כתבים ועיתונאים משוטטים.

שנתיים עברו עד שרוברט הריסון למד את סוד ההצלחה. יש לתת לקוראים חומר קריאה שיעורר אותם לומר: „זהו משהו שעד עכשיו לא ידעתי אודותיו!“ והריסון, עם צאת עוזריו, סיפק לקוראים חומר שלא ידעו אודותיו. עתונו, הערוך והכתוב בסגנון עתונאי מצוי, החל לפרסם סיפורים אודות סטיות המיניות של שחקן פלוני, או אודות בגידתה של כוכבת מסוימת.

תפוצת קונפידנשל קפצה מכמה עשרות אלפים לתפוצה של מיליונים. הגיעה בשנה האחרונה לשלושה ורבע מיליון טפסים.

עם האוכל בא גם המיאבון. הגילויים בקונפידנשל נעשו יותר ויותר נועזים, האשמותיו הפכו הרבה יותר חמורות. במקום לעסוק בכוכבי קולנוע בלבד, החל קונפידנשל גובר בחייהם של כוכבי ספורט, במה ואפילו פוליטיקאים.

הריסון מיהר לנצל סוד ההצלחה, יסד עוד ירחון, דומה לאחיו הבכור — וויספר (זחיה). בניגוד לסיסמתו של קונפידנשל היתה סיסמתו של וויספר — „הסיפורים מאחורי הכתורות“. התוכן נשאר אותו תוכן: סיפורים על חייהם וחדרי-המיטות בהוליבוד. אחד הסיפורים שעוררו ערעור-רוחות היה אודות כוכבת-הבד הכושית דורותי (כרמן ג'ונס) דנדרגי. כותרת הגילוי היתה: „רק הציפורים והדבורים ראו מה שעשתה דורותי דנדרגי בעיר.“

אדי פיישר רק ישב שם. לפניו טיילו הגנה ושוב שלוש נערות מתוקות בתחתונים וחזיות — בלונדית, אדומת-שיער ושחרחרת. מפעם לפעם הרעיפה אחת מהן חיך ביישני לעברו, או אפילו השתרעה לידו על הספה, לשיחה קצרה.

אדי היה מחזיר חיך, עונה על כל שאלה בנימוס. אולם בעיקר התפעל אדי מהגוף. לא היו ליטופים, לא מימוזים ולא מכות. אדי פיישר רק ישב שם, כשהוא בוחש את הקרח בכוסו הגבוהה. בהתבוננם אליו החלו שאר הגברים במסיבה להשתומם: האם הנער הזה הוא בעל דם אמריקאי אדום או לא? נוסף לזעזוע זה, נכון להם מיד אחרי-כן זעזוע נוסף.

היה זה באביב של שנת 1952. אדי, במדי צבא ארצות-הברית, היה בסיור גיוס עבור הדוד סם. עשרה ימים שר סרנדות בדטרויט, והיום היה יום אדי פיישר, עם אסיפת-עם ענקית בכיכר קאדילאק, מסיבת קוקטייל גדושת נכבדים. אחריה נערכה ארוחת-ערב שקסה על-ידי אחד מידידיו הישנים, שהתנדב לספק גם שלישיה מענגת של יונות מקצועיות, ככנות לויה.

כשהסתיימה הארוחה, היתה השעה קרובה לחצות. אחד מאנשי העסקים, ידיו של פיישר, הציע לגשת לדיירתו במלון קאדילאק. היין והחיסקי נשפכו כמו מים, כמובן בהתנורות של אדי, והחבורה, שכללה בין השאר את שלוש הבובות, איש-עסקים דטרויטי נוסף ושלושה קציני-צבא, היתה במצב-רוח מרומם כשהגיעה למלון.

שלוש החתיכות אפילו לא חיכו להוראות. בפרשן לאחד מחירי הדיירה, התקלפו עד למחשמי. טופפו חזרה על קרטוליהן אל הגברים. בהעדרן הזמין המארח סעודה, מישהו הפעיל רדיו, והכל היה מוזמן לעשות חיים.

מן הראוי לציין שלכנות לא נשאר הרבה זמן להוכיח את יכולתן בריקוד הממבו. תחילה היתה זו רק אחת, אחריה גם השניה, שהובלו בקצב החלם על-ידי הלוהטים שבחבורה — ישר אל אחד משני חדרי-המיטות.

וואדי? כפי שנאמר כבר קודם, הוא רק ישב שם. אפילו החריפים בגברים החלו להבחין בכך. האם היה אדי צעיר מדי כדי לעסוק בספורט שלהם? האם היה עייף משירה, או שמא... טוב, מה בעצם לא היה בסדר?

לבסוף הגיחו כל הגברים בחבורה החוצה לראיונותיהם הקצרים, והמסיבה התקרבה לריקוד האחרון מבלי שתיפתר השאלה הגדולה.

★ ★ ★

שלוש פעמים, בלי הפסקה

את היתה בדיוק הדקה בה היפנה פיישר הצעיר את תשומת-ליבם של הזאבים, כי הגיעה שעתו לפרוש מן הילדים אל הגברים. בעיניים נוצצות טפח לבלונדית על כתפה.

מספר סיכובים בחרו, לקצב המחול והם נעלמו מאחורי דלת סגורה. כשחזרה חצי שעה אחרי כן, התנשפה הבלונדית כמו מש-רוקית משטרה.

ללא הפסקה-התרעננות. צעד אדי לעבר הגיננית. היה זה אותו הפומון, באריאציה שניה. עכשיו כבר החלו בני החבורה להתיבונן זה בזה ברוגז. נער הקוקה-קולה היכה את כולם על ריק במשחק חסר-הערך. אחד מקציני-הצבא כמעט ורצה לקום ולהציג דיע, כשפיישר החזיר את אדומת-השיער לחדר, מוכת-תהוון אך מאושרת, השאיר אותה כפיקודן וצעד בקורבנות לעבר הברונטית.

נער אמריקאי אדום-דם? נער זה היה בקלות יכול לתרום דם לנמרים. הוא צבט בחיבה בתחתיתיה של שחרת-השיער ובקצב התגנו הובילה למאורתו, כשהוא משאיר את שאר הגברים לעשות את חשבון-גופשם כיצד קפצה עליהם הזיקנה כה מהר.

השעון תיקתק חצי שעה נוספת והשעה היתה שעת עלית-השחר, כששחרת השיער הצטרפה חזרה לחבורה, פרועה אך רגועה. „בחורים“, היא נאנחה, „אני אלך אחרי הבחור הזה לעולם אם רק ירשה לי. הוא הגדול ביותר שהיה אי-פעם.“ מיד לאחר זאת חזר גם פיישר לחדר, מצוחצח כשהיה ועם אותו חיך שהיה לו בהתחלה.

הוא עבר בין החתיכות, שהספיקו ביי נתיים להתלבש, הודה להן על בילוי ערב נעים ויצא מהדירה עם מארחו. הרומיאוס הנשארים רק הסתכלו עליו בשתיקה. הי נערות נאנחו בכבדות: הן לעולם לא תשיכחנה אותו. למעשה היו מוכנות שלושה-שן להתערב ככל חסכוניותיהן על דבר אחד: לדבי ריינולדס, אשתו של פיישר, היה מוכי רה להיות ירח-דבש נפלא.

בין שאר המתנות שקיבל כוכב הסרטים והזמר היהודי-אמריקאי אדי פיישר, שביקר לפני שבועות מספר בארץ, ליום נישואיו עם דבי ריינולדס, היה גם הסיפור הנזכר למעלה. הוא הופיע בירחון ההוליבודי קונפידנשל (טודי). מלחה בתמונות של המלון בו התרחש המאורע. למעשה לא היה בסיפור זה מאום, אולם היה בו הכל. היתה זו השמצה גסה וחסרת-טעם של אדם צעיר, המתחיל בחיי נישואיו.

★ ★ ★

רכילות על אלילים

די פיישר לא היה הראשון או היחיד אליו כיוון קונפידנשל את חצי השמצתו. במשך חמש שנות קיומו של העתון, התפרסמו בו מאות שערוריות, שהמכנה המשותף לכלן היה: סודות מחדרי-המיטות. מכנה משותף נוסף היו גיבורי פרשות חדריה-מיטות. בתשעים אחרון של המקרים היו אלה כוכבי הוליבוד.

בעיני מיליוני צופי הקולנוע בעולם, הוליבוד היא האולימפוס של העולם המודרני, משכן אליליהן של בנות הטיפש-עשרה והבתולות הזקנות, מיקדש נערות-החלומות של הגברים מסינגפור ועד מוסקבה. אלה בולעים רכבנות כמעט חולנית כל פרט תפל או חשוב

הדברים המזיבים הם חינם

כתב „קונפידנשל“: אתם, הזאבים בעל-השאיפות, העורכים על הבמה בקבוקי שמפניה, קאחיאיר וכינורות צוענים כשאתם ניגשים לפעולה, אינכם אלא טועים.

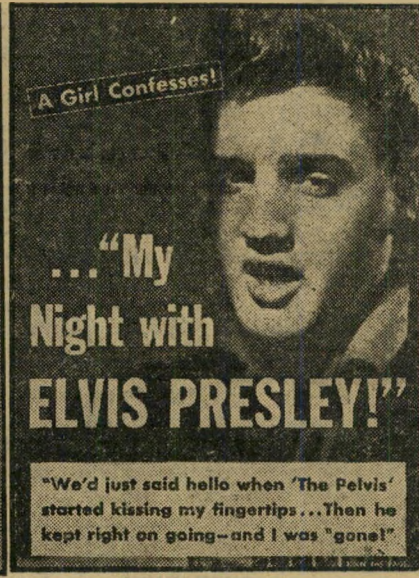
כך חודרת עיתונות הרפיש לחדרי

מה שקינסי לא ידע על קוגי (קסביאר קואסט), אחת הכתורות הי משמיות חאופייניות לעתוני הרפיש.

דרך חור המנעוה, סציני קונפידנשל של על חייה הפרטיים של הקרחון הש וודי אניסה אקברג עם אנטוני טייל.

לידה עם אלביס פרסלי. וידויה של נערה על חתיכותיה במיטתו של אלביס, כפי שחופים בקונפידנשל, עתון-הרפיש ההוליבודי.

הסירנות המסבירות פנים שואפות לחזור לטבע. הן מחסשות את העצים, את הצפורים ואת הדבורים.

קחו למשל את דורותי דנדרגי, הזמרת הכשרונית הנראית כמלה האחרונה בסופיסטיקציה. כחצת טהו שלידי אנג טהו, שם שהתה דורותי לפי החווה עם חברת הסרטים, בילו רוב השחקנים את זמנם כשהם שוברים את ראשם כיצד להפיק את חומה של דורותי הרגשנית. הם ניסו את כל התכסיסים בהם משתמשים הזאבים כדי ללכוד את הפרס היקר; אולם מאמציהם לא הגיעו עד דורותי. עד שאחר-צהרים בהיר אחד, בשיאו של הר מיזער, גילה בחור עם קצת חריפות והרבה סבלנות כי יהיה אשר יהיה זוהרה של התרגולת, אפשר לשכנע אותה בדבר הפשוט ביותר בחיים.

היה זה אחד מאתם ימיי-עצלות, כשגבר מקוה שאיך-שהוא יכנס בצרה הנכונה, שיפגוש את דורותי. הוא השתוף בשמש, בתקות לאבד את חיהונו, חיהונו של מועדון לילה, כשהזמרת הסכסית חלפה לידו. הוא אמר מיד לעצמו: „לעזאזאל השמש, היא תהיה כאן גם מחר. אבל לעולם אין לדעת אם תוכל שוב לפגוש את דורותי דנדרגי לברדה!“ והוא רץ אחריה ככלב-צייד מאומן, הרודף אחרי טרפו.

בעונה הציע לה טיול קסן במכונית דרך ההרים, כשהוא מקחח שהצעה לא תישמע